

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **H. R.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 13 sierpnia 2014 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 marca 2014 r., sygn. akt II AKz [...], utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 8 stycznia 2014 r., sygn. akt IV Ko [...], o oddaleniu wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 14 kwietnia 2012 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

1. pozostawić wniosek bez rozpoznania,
2. kosztami postępowania w sprawie o wznowienie obciążyć H. R.

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy dotyczy orzeczenia prawomocnie kończącego postępowanie o wznowienie. Rozważenia wymaga zatem kwestia dopuszczalności złożonego wniosku.

W świetle art. 540, art. 540 a i art. 540 b k.p.k. wznowienie dotyczy „postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem”. Treść powyższych unormowań wskazuje iż owo postępowanie sądowe to postępowanie

w przedmiocie procesu, a więc rozstrzygające w kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego.

W przypadku postępowania o wznowienie jego przedmiotem nie jest odpowiedzialność prawna ani inna kwestia uboczna niezwiązana z postępowaniem odnośnie do tej odpowiedzialności, lecz problem istnienia podstaw do samego wznowienia procesu, w sytuacji gdy zagadnienie odpowiedzialności prawnej jest już rozstrzygnięte prawomocnym orzeczeniem sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 października 1997 r., II KZ 139/07 – OSNKW 1998 z. 1 -2, poz. 10, postanowienie z dnia 20 maja 2010 r., V KO 47/10 – OSNKW 2010, z. 8, poz. 73).

W świetle powyższego podzielić należy pogląd wyrażony w judykatach Sądu Najwyższego, iż nie jest możliwe wznowienie, zarówno na wniosek strony, jak i z urzędu, samego postępowania o wznowienie, zakończonego uprzednio prawomocnym orzeczeniem Sądu o oddaleniu wniosku strony lub o braku podstaw do wznowienia *ex officio* (postanowienie z dnia 20 maja 2010 r., V KO 47/10, postanowienie z dnia 8 lutego 2011 r., III KO 99/10, postanowienie z dnia 9 lipca 2013, II KO 17/13).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 545 §1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. i art. 429 §1 k.p.k. pozostawiono wniosek bez rozpoznania wobec jego niedopuszczalności, orzekając o kosztach na podstawie art. 639 k.p.k.

Na marginesie zaznaczyć należy, że nawet przyjmując hipotetycznie dopuszczalność wniosku, argumentacja obrońcy jest niezasadna, gdyż ograniczając się do powołania podstawy z art. 540 b § 1 k.p.k., autor wniosku pominął treść § 2 tego przepisu.

W myśl art. 540 b § 2 k.p.k. możliwość wznowienia postępowania w oparciu o wskazaną we wniosku podstawę jest wyłączona m. in. w sytuacji, gdy w rozprawie lub posiedzeniu uczestniczył obrońca. W realiach sprawy nie ulega wątpliwości, że w posiedzeniu w przedmiocie wznowienia postępowania w dniu 8 stycznia 2014 r., uczestniczył obrońca skazanego (protokół posiedzenia k. 132, akta II K [...]).

[aw]